



Κατασκήνωση 2015

«Γεύσασθε καὶ ἴδετε»

Καὶ φέτος μέ τῇ
χάρη τοῦ Θεοῦ λειτούρ-
γησαν τέσσερις μαθητικές
περίοδοι, περίοδοι φοιτητῶν
καὶ τρεῖς περίοδοι ἀνδρῶν στίς
κατασκηνώσεις τῆς Ἀδελφότητάς μας, στήν
Καστανούσα Σερρών. Ἄς δώσουμε χῶρο
ὁμῶς σέ μερικούς κατασκηνωτές νά περι-
γράψουν τίς ἐμπειρίες τους:

«Πῆγα πρώτη φορά κατασκήνωση καί
θέλω νά ξαναπάω. Μοῦ ἄρεσε πού παίζαμε
ποδόσφαιρο καί μπάσκετ. Ἐπίσης μοῦ ἄ-
ρεσαν τά τραγούδια, τά φαγητά καί τά
παιχνίδια μέ τό νερό. Μοῦ ἄρεσε τό βρα-
δινό παιχνίδι καί τό παιχνίδι τοῦ δάσους.
Ἀκόμη μου ἄρεσαν τά μαθήματα πού ἔκανε
ὁ ἀρχηγός. Θέλω νά πάω καί τοῦ χρόνου
κατασκήνωσή!».

Ἀθανάσιος Δ.
(περίοδος Δ' - Ε' Δημοτικού)



218





«Μία ξεχωριστή έμπειρία χριστιανικής ζωής και όμορφης φύσης ένιωσα στην κατασκήνωση. Γήπεδα βόλεϊ, μπάσκετ, ποδοσφαίρου, πετρόχτιστα σπιτάκια, άμφιθέατρα, τραπεζαρία και ένα ήρωο μέτεράστια σημαία. Τό κάθε κτήριο ήταν καλύτερο από τό άλλο. Είχαμε θέα πανύψηλα βουνά και δύο λίμνες.

Φέτος στην Καστανοῦσα τό όνομα τής κατασκήνωσης ήταν “Γεύσαθε και ίδετε”. Πραγματικά όλα τά παιδιά πού πήγαν κατασκήνωση είδαν και γεύτηκαν μία στάλα Παραδείσου. Εὔχομαι νά γνωρίζουν όλο και περισσότερα παιδιά στην κα-

τασκήνωση τό ΧΡΙΣΤΟ!!! Ἡ κατασκήνωση γιά μένα εἶναι κάτι σημαντικό. Δοκιμάστε!».

Κωνσταντῖνος Μ.

(περίοδος Στ’ Δημοτικού- Α’ Γυμν.)

«Κατασκήνωση. Ένα κομμάτι τοῦ οὐρανοῦ στή γῆ. Ὁ “ἐπίγειος παράδεισος” γιά όσους ἐπιθυμοῦν νά περάσουν λίγες μέρες σέ ένα πανέμορφο περιβάλλον μέ τή φύση και τά μυστικά της νά ξετυλίγονται δίπλα τους. Γιά όσους ἐπιθυμοῦν νά νιώσουν πώς εἶναι πραγματικά ἡ χριστιανική και μυστηριακή ζωή.





Φέτος ως ένας απλός κατασκηνωτής της περιόδου του Γυμνασίου, ευχαριστήθηκα τόσο πολύ τις δέκα μέρες που ξμεινα στην Καστανούσα όσο τίποτα άλλο. Τά ομαδικά παιχνίδια, τά τραγούδια, οί περίπατοι έξω από τήν κατασκήνωση, ακόμα και τά φαγητά, παρά τό γεγονός ότι είμαι λίγο ιδιότροπος, μέ έκαναν νά ξεχάσω πώς σέ λίγο θά έφευγα από τόν παράδεισό μου. Όμως αυτό που άνεξίτηλα χαράχτηκε στό μυαλό μου αλλά και στην καρδιά μου είναι τά μαθήματα του άρχηγού, του ύπαρχηγού και του π. Μιχαήλ, τά όποια ήταν επίκαιρα και μάς συμβούλευαν ποιό δρόμο θά έπρεπε νά ακολουθήσουμε, καθώς και γιά τίς έπιλογές που έχουμε νά κάνουμε στην

καθημερινή μας ζωή.

Εύχομαι μέσα στην σχολική χρονιά που θά ακολουθήσει νά κάνω πράξη τίς άποφάσεις που πήραμε στην κατασκήνωση και νά μείνω σταθερός σέ κάθε δυσκολία που θά συναντήσω».

Χρήστος Κ.

(περίοδος Β'-Γ' Γυμνασίου)

«Μέ την εύλογία του Κυρίου μας Ίησου Χριστού βρεθήκαμε και φέτος στον αγαπημένο χώρο της κατασκήνωσης μας στην Καστανούσα.

“Γεύσαθε και ίδετε!” τό φετινό της όνομα! Και μόνο αυτό δείχνει ότι πρόκειται





γιά κάτι ξεχωριστό! Γιατί πραγματικά σέ αυτόν τόν τόπο γευθήκαμε τήν όμορφιά τής άδελφικής χριστιανικής ζωής καί νιώσαμε πού βρίσκεται ή άληθινή χαρά, άφου μās πλημμύρισε άπό τήν πρώτη στιγμή τής κατασκηνωτικής μας ζωής.

Ξαναφέρνοντας στή μνήμη μου τώρα όλες τίς στιγμές πού ζήσαμε, διαπιστώνω ότι αυτά πού νιώθει πολλές φορές ή ψυχή είναι άδύνατο νά έκφραστούν μέ τά άνθρώπινα μέσα, γιατί ή χαρά καί ή ώφέλεια τών έμπειριών τής κατασκήνωσης δέν περιγράφονται μέ λέξεις. Οί προσευχές, τά άναγνώσματα, τά μαθήματα, τά τραγούδια, ό έκκλησιασμός, τά παιχνίδια, οί συζητήσεις μās έδωσαν έλπίδες, μās όπλισαν μέ

δύναμη γιά τή συνέχιση του άγώνα μας καί μās έδειξαν ότι τήν άληθινή χαρά πρέπει νά τή γευθείς γιά νά τή νιώσεις.

Κύριε, δέν ξέρουμε πώς νά σέ εύχαριστήσουμε γιά αυτό τό δώρο καί τήν εύλογία πού μās χάρισες! Μόνο πού θέλουμε νά σου ζητήσουμε καί κάτι άκόμη: νά μās άξιώσεις νά βρεθούμε όπως φέτος, έτσι καί του χρόνου, όπως στήν κατασκήνωση έτσι καί στόν ουράνό!...».

*Γεώργιος Π.
(περίοδος Λυκείου)*





«Καλοκαίρι μετά από τίς πανελλαδικές... Άφθονος ελεύθερος χρόνος, μεσημβρινά έγερτήρια, υπολογιστής, βόλτες... Ή χαλάρωση στο απόγειό της. Ή αλήθεια είναι ότι ή κατάσταση αυτή μέ αποσυντόνισε, νομίζω καταλαβαίνετε τί έννοώ. Παράλληλα άρχισε καί ένας διάλογος περίεργος μέ τόν έαυτό μου γιά τό αύριο... Καί τό άποκορύφωμα ή πρόταση συμμαθητών γιά διακοπές στίς μέρες πού είχα προγραμματίσει γιά τήν κατασκήνωση. Αύθόρμητο τό έρώτημα: Μπορείς νά μήν πᾶς φέτος κατασκήνωση; Βέβαια δέν αισθανόμουν άνετα νά λείψω καί δέν ήθελα νά διακόψω τήν άνελλιπή παρουσία μου

στήν κατασκήνωση τόσα χρόνια. Έξάλλου φέτος θά πήγαινα στήν περίοδο φοιτητών· όπως καί νά τό θέσεις είχε κάποια αίγλη γιά μάς τούς πρώην μαθητές. Διάλεξα κατασκήνωση, άν καί πρώτη φορά αισθανόμουν τόσο μπερδεμένος...

Έχετε ποτέ νιώσει ότι λίγες μέρες μπορούν νά καθορίσουν τήν υπόλοιπη χρονιά; Γιά τήν ακρίβεια, τίς αύριανές σας επιλογές; Αυτό ένιωσα. Ή κατασκήνωσή μου ήταν ένας σταθμός άνεφοδιασμοϋ, μία έμπειρία πρωτοχρυστιανικής ζωής, μία περίοδος άνασυγκρότησης καί αποφάσεων. Γνωρίζω τώρα τί θέλω από τή νέα





φοιτητική χρονιά. Νά μπορέσω νά διατηρήσω μέ κάθε τρόπο αὐτήν τήν αἴσθηση τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στή ζωή μου, αὐτήν τήν ἐσωτερική κατάσταση χαρᾶς καί εἰρήνης πού γεύτηκα στήν κατασκήνωση. Γιατί ξέρω τώρα πού θά τά ἀναζητήσω ἢ καλύτερα ποιός θά μοῦ τά χορηγήσει.

Φέτος δέν κράτησα κάποιο ἐνθύμιο, ὅπως ἔκανα κάθε χρόνο, πού νά μοῦ θυμίζει τίς εὐθραυστες κατασκηνωτικές μου ἀποφάσεις. Αἰσθάνθηκα ὅτι ἡ γεύση τῆς κατασκηνωτικῆς ζωῆς φέτος ἦταν δυνατή. Ὡρα, λοιπόν, γιά ἓνα τίμιο καί θαρραλέο χριστιανικό ἀγώνα. Εὐχηθεῖτε μου καλή ἐπιτυχία!...».

Λυχνίτης
(περίοδος Φοιτητῶν)

Δυστυχῶς ἡ κατασκήνωσή μας ἔχει ἀκόμα ἐλλείψεις καί κατὰ συνέπεια δέν μπόρεσε νά φιλοξενήσει ὅλους τοὺς μαθητές πού εἶχαν δηλώσει λόγω περιορισμένης χωρητικότητας. Εὐχόμαστε τοῦ χρόνου μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τή συμπαραστάση τῶν ἀδελφῶν νά ἔχουμε τή δυνατότητα αὐτή.





Πορόια

Γεύση Ζωής

Κατασκήνωση... μπορεί τάχα νά μεταφέρει κανείς στο χαρτί τή γεύση ζωής κοντά σου; Γεύση γλυκειά πού οί λέξεις δέν φτάνουν γιά νά τήν περιγράψουν μέ κάθε λεπτομέρεια. Οί καρδιές συντονίζονται στήν ίδια συχρότητα καί κάθε ψυχή, στήν όποια ήλικία γεύεται τήν έμπειρία μίας ζωής καινούργιας, παίρνει αληθινά μία γεύση ούρα-νου. Γι' αυτό φέτος μās φάνηκε τόσο έκφραστικό τό όνομα τής Κατασκήνωσης «Γεύσασθε καί ίδετε»!



Τά μικρά μπουμπούκια του Δημοτικού ξεκίνησαν καί έκλεισαν τήν κατασκηνωτική ζωή. Έτρεχαν όλημερίς, χόρευαν πηδώντας ζωηρά, δέν χόρταιναν τό παιχνίδι μέσα στήν υπέροχη φύση! Άνακάλυπταν μία μία τίς όμορφιές του τόπου, γεύονταν τά μούρα ή τά σύκα, χαίρονταν μέ κάθε νέα έκπληξη πού τούς έπιφύλασσε τό άγαπημένο άρχηγείο. Γέμιζε ό άέρας μέ τίς μελωδικές φωνούλες καί τά δυνατά παλαμάκια: «ν' ά-γαπās μέ



χαρά,
τόν Χριστό ν'
ἀγαπᾶς» καί «στόν
Χριστό μας παραδώστε τά
κλειδιά». Ἄνοιγαν ὅσο μπο-
ροῦσαν τά χεράκια τους τραγουδών-

τας :

«κι ἡ ζωή
μας, Πατέρα, μαζί
Σου, πρόγευση τοῦ Πα-
ραδείσου». Μπορεῖ νά μὴν
καταλάβαιναν πλήρως αὐτό πού
ἔλεγαν, ὅμως τό ἔνωσαν μέσα στίς καρ-
δοῦλες τους: ἀπέκτησαν γεύση ἀληθινῆς
χαρᾶς!

Τή σκυτάλη πήρε στή συνέχεια τό Γυμνάσιο
καί μαζί μία δυνατή γεύση ἐνθουσιασμοῦ!

Τά παιδιά, παρά τόν βομβαρδισμό τοῦ κόσμου πού τά θέλει ἄβουλα κι ἀδύ-
ναμα, ἔδειξαν στό ξεκίνημα τῆς ἐφηβείας τους φιλότιμο καί ζήλο γιά
κάθε ἄσκηση θέλησης πού τοὺς πρότεινε ἡ κατασκήνωση. Κάθε
προσπάθεια τοὺς ἔδινε μεγάλη χαρά καί τόνωνε ἀκόμη
περισσότερο τόν ἐνθουσιασμό τους! Εἶχαν ἀξιοζή-
λευτη λαχτάρα νά ἀκούσουν τόν λόγο τοῦ
Θεοῦ, νά μάθουν ἀπ' ἔξω χωρία τῆς
ἀγίας Γραφῆς, νά μιλήσουν μέ
τόν Θεό στό δεκάλεπτο τῆς
προσευχῆς. Μετά ἀ-
πό κάθε συνάν-
τηση στό



ἀμφιθέατρο -στήν καρδιά τῆς κατασκή-
νωσης- ἦταν γεμάτα ἀπορίες ἀλλά καί ἐν-
τυπώσεις. Ἡ ἐπαφή μέ τόν Θεό καί τά
δικά του δημιουργοῦσε μέσα τους πρωτό-
γνωρα βιώματα καί ἅγιες ἐπιθυμίες. Οἱ λί-
γες μέρες τῆς διαμονῆς τους εἶχαν στ' ἁ-
λήθεια κάτι ἀπό τή χάρη τῆς πρωτοχρι-
στιανικῆς ἐκκλησίας.

Ἄν ὑπῆρχε **γεύση ἀποφάσεων**, θά ἦ-
ταν αὐτή πού γεύτηκαν οἱ μαθήτριες τοῦ
Λυκείου μέσα σ' ἕνα συναρπαστικό κατα-
σκηνωτικό δεκαήμερο. Τά παιδιά ἐτοιμα-

ζαν μέ μεράκι προγράμματα ἀστεῖα καί
σοβαρά, μέ δυνατά μηνύματα γιά τήν
πνευματική τους πορεία. Ἦδη ἀπό τήν
πρώτη μέρα τό κλίμα ἦταν ἐκδηλα ἀγω-
νιστικό. Τά ἀγαπημένα δυναμικά τραγού-
δια ἐπαναλαμβάνονται, πυρακτώνουν τίς
καρδιές, ξεσηκώνουν γιά «Ἐπανάσταση
κόντρα στό ἐγώ». Ἡ κατασκήνωση στά-
θηκε ἕνα «Κάλεσμα θεϊκό» γιά τόν «Ἀνή-
φορο» πού ὁδηγεῖ στόν οὐρανό. Πρόσ-
φερε γεύση «μεταμόρφωσης καί ἀλλαγῆς»
σέ κάθε ἐφηβική ψυχή ιδιαίτερα μέ τό μυ-

στήριο της Έξομολόγησης, πού άθόρυβα έπιτελέστηκε για πολλές μέρες στον άγιο τουτο τόπο.

Οί φοιτήτριες χάρηκαν φέτος περισσότερο από κάθε άλλη φορά τήν εύλογία τής έν Χριστῷ οίκογένειας. Άπόλαυσαν γεύση άδελφοσύνης! Μετά από άρκετά χρόνια συμμετοχής στην κατασκήνωση όχι μόνο ως κατασκηνώτριες αλλά και ως βοηθητικά στελέχη, γνωρίζονται πλέον όλες μεταξύ τους. Μία άνθοδέσμη από σεμνά και χαριτωμένα νιάτα, πού τά χάρηκε ιδιαίτερα και τά εύλόγησε ό έπίσκοπός

τής περιοχής Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος.

Άτμόσφαιρα φιλάδελφης, συζητήσεις σέ βάθος για ένα ουσιαστικότερο σκάψιμο στον έσω άνθρωπο. Τή φετινή φοιτητική περίοδο σφράγισαν δύο Άγιες. Ή παρθενομάρτυς Άργυρή χάρισε τό όνομά της σέ μία ομάδα και τή ζωή της φωτεινό παράδειγμα σέ κάθε νέα πού λαχταρά νά είναι του Θεού. Στην κυριακάτικη γιορτή ζωντάνεψε μπροστά μας ή νεομάρτυς Έλένη από τή Σινώπη του Πόντου. Ή θεατρική παράσταση άφηνε





στήν καρδιά θαυμασμό καί συγκλονισμό για τήν ἀκέραια ὁμολογία, γιά τό ἀπόλυτο τῆς ἀγάπης στόν Χριστό.

Τά τμήματα τῶν Ἐπιστημόνων ἔλαβαν αὐτό πού λαχταροῦσαν: τή **γεύση τῆς ἀνακαίνισης**. Τόσο τό Γ' καί τό Β', ὅσο καί τό Α' σῶμα κατέφτασαν στό πολυαγαπημένο τους «Θαβώρ» μέ ἀνοιχτούς τούς δέκτες, ὥστε ἀπό τήν πρώτη στιγμή νά ἀξιολογήσουν ὄχι μόνο τίς ὥρες τῆς κάθε μέρας, ἀλλά καί τό κάθε λεπτό. Ἡ κάθε συνάντηση μέ τήν ἀρχηγό στάθηκε μία ἀνα-

νεωτική ἐπισυναγωγή. Ἡ κάθε τράπεζα, μία νέα εὐκαιρία γιά πνευματική σύναξη καί ἀνασύνταξη. Γιορτές καρδιόβγαλτες, μέ φωτογραφίες ἀπό τίς προηγούμενες δεκαετίες ξύπνησαν μέσα μας ἐμπειρίες κατασκευαστικές, πού ἔθρεψαν γενιές γενεῶν. Γιορτές μέ ἔντονο τό





στοιχείο της εύχαριστίας στους ανθρώπους Του, μέ αϋθόρμητα ξεσπάσματα δοξολογίας στόν Θεό γιά τά άσίγαστα θαύματα πού έχει έπιτελέσει στή ζωή μας.

Διάσπαρτα μέσα στό καλοκαίρι ήταν καί τά τριήμερα Κυριών, καθώς καί τά Σεμινάρια νεαρών μητέρων. Έδω ένιωθες μία γεύση πλατυσμού! Μέσα στόν κυκε-

ώνα τών δεινών πού ταλαιπωρεί την πατρίδα μας, μέσα στόν ζόφο τών δύσκολων ήμερών οί ψυχές έβρισκαν άπάνεμο λιμάνι, άνανεώνονταν στήν δαση της κατασκήνωσης. Έδινε ό Θεός πλούσια τή χάρη Του, ώστε μέσα σέ 2-3 μέρες νά ζήσουν τή θεία καταφυγή οί ψυχές. Στό ήμίωρο προσευχής ψηλαφούσες πώς ό «Κύριος





ἀπλόχερα ἔστειλε τὴν ἀγάπη του». Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ διεισδυτικός ἔφτανε ὡς τὰ μύχια γιὰ νὰ θεραπεύσει τίς πληγές καί χάριζε τὴ σωτήρια **γεύση τῆς μετάνοιας**. Καί ἡ τελευταία βραδιά ἔνωνε ἀκόμη περισσότερο τίς καρδιές σ' ἐκεῖνο τὸ προσδοκώμενο πανηγύρι τραγουδιοῦ ἀπὸ σκηνῇ σέ σκηνῇ!

Κατὰ κοινὴ ὁμολογία φέτος γευτήκαμε κάτι ἰδιαίτερο καί ἔκτακτο στὴν κατασκήνωση καθὼς κεντρικὴ θέση κατεῖχε τὸ Μυστήριον τῆς θείας Κοινωνίας, ἡ κατεξοχὴν **γεύση Χριστοῦ!** Μὲ ἀπλά λόγια στὰ μικρά παιδιά, μέσα ἀπὸ τὴν ἀφήγηση τῆς ζωῆς τοῦ μικροῦ Ταρσίζιου, γιὰ νὰ προσεγγίσουν τὸ Μυστήριον ὅσο μποροῦν. Μὲ κέντρο τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καί τὴν ἑρμηνεῖα τῶν Πατέρων, στίς μεγαλύτερες, σέ δύο καί τρεῖς συνεχόμενες διδαχές, γιὰ νὰ ἐμβαθύνουμε στὴ συμμετοχὴ μας στὴ θεία Κοινωνία. Τὴ διδαχὴ σφράγιζε πάντοτε μία θεία Λειτουργία ἢ μία κατανυκτικὴ ἀγρυπνία στὸν Ἁι-Γιῶργη ὅπου ὡς κατακλείδα φάλλαμε εὐφρόσυνα μικροὶ καί μεγάλοι τὸν γλυκὸ ψαλμὸ τοῦ Δαυΐδ: **«γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος!»**.





Ἐπίλογο τῆς κατασκηνωτικῆς διακονίας τῆς Ἀδελφότητάς μας, ἀποτελέσε ἡ κατασκήνωση οἰκογενειῶν στό τέλος τοῦ καλοκαιριοῦ. Περίπου ἑκατό οἰκογένειες φιλοξενήθηκαν γιά τέσσερις μέρες στίς ἐγκαταστάσεις τῆς κατασκήνωσης Σκούρα στή Χαλκιδική. Κεντρικός θεματικός ἄξονας περί τόν ὁποῖο περιστράφηκαν οἱ διάφοροι ὁμιλητές ἦταν: «Ἡ ἀγιότητα στή σύγχρονη οἰκογένεια».

«Πάντοτε μοῦ προκαλοῦσε ἐντύπωση ἡ λάμψη στά μάτια τῶν παιδιῶν μου, ἀπό τά μεγαλύτερα μέχρι τά μικρότερα, καθώς ἀναχωροῦσαμε ἀπό τήν κατασκήνωση τῶν οἰκογενειῶν. Ἀσφαλῶς τό μυστικό τῆς ἱκανοποίησης, τῆς πληρότητας θά ἔλεγα καλύτερα, δέν εἶναι ὁ τόπος, ἀφοῦ δέν εἶναι σταθερός πάντοτε, οὔτε θεωρῶ ὅτι ὀφείλεται στό δοκιμασμένο πρόγραμμα. Ἔχω τήν αἴσθηση ὅτι αὐτή ἡ ὁμοψυχία καί ἡ ὁμοφροσύνη, πού παραπέμπει στή ζωή τῆς πρώτης Ἐκκλησίας καί κορυφώνεται κατά τήν τέλεση τῆς θείας Λειτουργίας, δέν ὀφείλεται σέ ἀνθρώπινο παράγοντα. Πιστεύω ὅτι εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς παρουσίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί ἀποτελεῖ μία ἐμπειρία ἱκανή νά μᾶς στηρίζει καί νά μᾶς τροφοδοτεῖ κατά τή διάρκεια τῆς ὑπόλοιπης χρονιάς».

Ἕνας οἰκογενειάρχης

